

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.290/2017/7.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Dr. Sebe Mária, előadó bíró
Dr. Székely Ákos, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2018. január 18.

Az ügy tárgya: csalás büntette és más bűncselekmények

Terhelt : S. I. Z.

Első fok: Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság, 5.B.XXIII.423/2011/145., ítélet, tárgyalás, 2016. április 19.

Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 26.Bf.10377/2016/12., ítélet, nyilvános ülés, 2017. június 12.

Az indítvány előterjesztője: terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára, hatályon kívül helyezésért

Rendelkező rész

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a védő által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kúria a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 5.B.XXIII.423/2011/145. számú, illetőleg a Fővárosi Törvényszék 26.Bf.10377/2016/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2016. április 19-én kihirdetett 5.B.XXIII.423/2011/145. számú ítéletével a terheltet 4 rendbeli folytatólagosan elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont], 34 rendbeli közvetett tettesként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) pont] és 4 rendbeli közvetett tettesként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év 10 hónapi

börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 4 évi közügyektől eltiltásra és 4 évre gazdasági társaság vezető tisztségviselésével járó foglalkozástól eltiltásra ítélte. Ugyanakkor a terheltet az ellene számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés a) és b) pont, (4) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette és az ellene csalás büntette [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés b) pont] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

- [2] Érdemben elbírált a hét magánfél polgári jogi igényét, míg a további magánfeleket polgári jogi igényük érvényesítésével egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról és a bűnjelekről, valamint kötelezte a terheltet a bűnügyi költség viselésére.
- [3] A kétirányú fellebbezések folytán másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2017. június 12-én jogerős 26.Bf.10377/2016/12. számú ítéletével a terhelt szabadságvesztés büntetését 2 év 6 hónapra enyhítette, ezt meghaladóan pontosításokkal érdemben helybenhagyta az elsőfokú határozatot.
- [4] Az elsőfokú ítélettel megállapított és a másodfokú bíróság által irányadónak tekintett tényállás lényege szerint az elkövetés idején a terhelt a főtevékenységként gépjármű-kereskedelemmel foglalkozó Kft. egyedüli, így önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője volt. A társaság két telephelyen új, illetve használt gépkocsik értékesítésével foglalkozott. Az új gépkocsik értékesítésére irányuló tevékenység magában foglalta a vásárláshoz kapcsolódó kölcsönügyletek intézését is, míg a használt autók értékesítése megbízás alapján, az ehhez kapcsolódó kölcsönügy intézésével történt. Emellett a terhelt érdekeltségébe tartozott a Bt., amely szintén gépjármű-kereskedelmi tevékenységet folytatott (3. és 8. tényállási pontok).
- [5] Az irányadó történeti tényállás (elsőfokú ítélet 5-34. oldalai) alapján a terhelt gépjármű-értékesítés kapcsán 2008 júliusától 2009 februárjáig terjedő időszakban többféle elkövetési magatartással vagyoni haszonszerzés végett megtévesztéssel okozott kárt magánszemélyeknek és pénzintézeteknek. A kft. alkalmazottai a terhelt utasítására cselekedtek, ennek megfelelően adtak valótlan tartalmú tájékoztatást az ügyfeleknek a kifizetések teljesítésével kapcsolatban. Minden pénzügyi tranzakcióra csak a terhelt iránymutatásának megfelelően kerülhetett sor, kizárólag a terhelt bírt rendelkezési joggal a társaság több pénzintézetnél vezetett folyószámlái felett és a banki pénzművekről is csak ő értesült. A terhelt tisztában volt a cég fizetésektelenségével és a vádbeli időben úgy vállalkozott járművek eladására, hogy erre irányuló ügyleti akarata hiányzott és célja valójában a sértettek megtévesztésével a hitelintézetek által utalt kölcsönösszeg és a sértetti befizetések megszerzése volt.
- [6] Saját tulajdonú, használt gépkocsit értékesítésre kínáló természetes személyek megbízási szerződést kötöttek a Kft.-vel a jármű rögzített áron való értékesítésére. A gépkocsik eladását követően azonban a befolyt vételár nem került a sértetteknek kifizetésre (5-7.; 13-14.; 29.; 38-39. tényállási pontok).
- [7] Ugyancsak használt gépjárművekre kötött megbízási szerződés alapján kerültek a Kft.-hez azok az autók, amelyeket a cég az önszerződés jogával élve maga vásárolt meg, úgy, hogy a vételárat készletfinanszírozási szerződés keretében teljesítette, a banki hitel lehívásával egyidejűleg vételi jogot biztosítva a hitelintézetnek. Annak ellenére, hogy a hitelintézet folyósította a hitelt, a kft. a vételárat a sértettekkel nem rendezte és a hitel összegét sem törlesztette (2-3.; 8-9.; 12.; 15-17.; 19-21.; 23; 26-28.; 32.; 34.; 36. tényállási pontok).
- [8] Azon új gépkocsit vásároló ügyfelek esetében, akiknek régi, kölcsönrel terhelt autóját a vételárba beszámították, megállapodásuk szerint a használt járművet a kft. vásárolta meg azzal, hogy a továbbiakban a kölcsön törlesztését magára vállalja. Ezután a kölcsön törlesztése és lezárása elmaradt, azonban a beszámított autót a cég értékesítette, miközben a pénzintézet továbbra is az eredeti szerződő féltől követelte a törlesztést (4.; 10.; 11.; 22.; 33. tényállási pontok).
- [9] Az új gépkocsit vásárolni szándékozó ügyfelek által befizetett előleg átvétele után a terhelt kölcsönszerződést kötött a hitelintézettel, amely a kölcsön összegét a kft. számlájára utalta. A Kft. a gépkocsik beszerzési árát a gyártónak készletfinanszírozási szerződés alapján hitelből teljesítette, a

hitelt azonban nem törlesztette. Így a fedezetül lekötött gépkocsit a készletfinanszírozó hitelintézet vette birtokba, miközben a sértett magánszemély a kölcsön adósává vált ugyan, de járművet nem szerzett (10.; 18.; 24-25.; 35. tényállási pontok).

- [10] További sértettek használt gépkocsi vásárlására fizettek előleget a kft.-nek, a készletfinanszírozás keretében vásárolt járművet azonban nem kapták meg, miközben a befizetett előleget sem fizették vissza nekik (31.; 37. tényállási pontok).
- [11] A mozgáskorlátozottaknak járó 300.000 forintos utalvány felhasználásával használt gépkocsit vásárló sértettnek arra tettek ígéretet, hogy az utalvány összegét a későbbiekben átutalják neki, erre azonban nem került sor (30. tényállási pont).
- [12] Négy hitelintézettel a terhelt cége nevében gépjármű-kereskedelmi hitelfinanszírozási megállapodást kötött, amely értelmében egyedi lehívások formájában személygépkocsik megvásárlásának finanszírozására 90 napos, illetve 6 hónapos futamidő mellett folyósítottak kölcsönt a kft.-nek, vételi jog alapítása mellett.
- A Fióktelep részéről folyósított összesen 14.891.000 forint hitelből 12 gépkocsi vásárlására került átutalásra kölcsön, ezek közül a XXX-000, XXX-000 és XXX-000 forgalmi rendszámú gépkocsikat a Kft. a keretszerződés terhére a hitelintézettől lehívott kölcsönből megvásárolta, de az eredeti tulajdonosoknak a vételárat nem fizette ki, hanem őket különféle kifogásokkal hitegette. Az XXX-000 és XXX-000 forgalmi rendszámú gépjárművek beszerzési árát a 2. számú Zrt. 2008. október 13-án folyósította, azonban mindkét gépkocsi 2008. december 17-én készletfinanszírozási kölcsönszerződés alapján a Fióktelep által is finanszírozásra került (40. tényállási pont).
- Az autófinanszírozási Zrt.-től a Kft. nevében 6.132.000 forint összegben vett igénybe kölcsönt 4 gépkocsi vásárlására, amelyek közül kettőt a bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom ellenére továbbértékesített, egyet az eredeti tulajdonos szállítatott el a kft. telepéről, egyet totálkáros állapotban valójában más személy vett meg. A járművekre felvett kölcsön ellenére nem fizette ki a vételárat az eredeti tulajdonosoknak.
- A Zrt.-től a kft. nevében eljárva 8 gépjárműre vett fel 9.156.000 forint összegben kölcsönt, ám az eladóknak a vételárat nem egyenlítette ki, ezért 7 gépkocsit a megbízók elszállítottak, egy totálkáros járműről, amely megvásárlására 1.190.000 forint hitelt vett fel, az sem állapítható meg, hogy bármikor a Kft. birtokába került volna.
- A Bank Zrt. és az 1. számú Zrt. mint szállító számlájára utalással 4 bemutató célú gépjármű megvásárlására, 1 további járműnél pedig közvetlenül a Kft.-nek folyósított összesen 18.277.200 forint kölcsönt. A fedezetként lekötött járművek nem voltak fellelhetőek (41-43. tényállási pont).
- [13] Az eljáró bíróság jogi értékelése szerint - a terheltre nézve kedvezőbb elbíráláskori törvény helyes alkalmazásával - a hitelintézetek sérelmére elkövetett 4 rendbeli csalási cselekményét [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont] a terhelt folytatólagosan, tettesként követte el, figyelemmel arra, hogy az általa vezetett gazdasági társaság valós helyzetét ismerve, a teljesítés szándéka nélkül maga írta alá a készletfinanszírozási együttműködési megállapodást és egyedi szerződésekkel, kölcsönök lehívásával vett igénybe ismétlődően hitelt. A további terhére rótt [34 esetben a Btk. 373. § (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint, 4 esetben a Btk. 373. § (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő] vagyoni elleni bűncselekmények tekintetében közvetett tettesi elkövetést állapított meg. Ezekben az esetekben nem maga a terhelt intézkedett, hanem az általa kidolgozott üzletpolitikának megfelelően, a társaság pénzügyi helyzetét illetően megtevesztett munkatársai jártak el, akik a terhelt utasítása szerint tájékoztatták az ügyfeleket, írtak alá a kft. nevében megbízási szerződéseket és vettek át pénzt. A tévedésben lévő alkalmazottak révén megtevesztett sértettek esetében a terhelt mint közvetett tettes tartozik büntetőjogi felelősséggel.

- [14] A jogerős ítélet ellen a terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontját megjelölve.
- [15] Arra hivatkozott, hogy az ügyben a tanúk meghallgatása, a könyvszakértő tárgyalásra történő idézése, illetve írásszakértő bevonása iránt előterjesztett bizonyítási indítvány elutasításával a terhelt elzárta a védekezéshez való jogától. Kifogásolta, hogy a bíróság tévesen minősítette a terhelt elkövetői minőségét közvetett tettesként, mivel az elkövetéskori Btk. ezt nem ismerte és az alkalmazottakat gyanúsítottként hallgatták ki a nyomozás során. Sérelmezte, hogy a 40-43. tényállási pontban foglalt cselekmények tekintetében a tényállás ellentmond az írásszakértői vélemény megállapításának, így iratellenes, mivel a pénzügyi intézetekkel kötött szerződések létrejöttkor a társaság fizetési képtelensége nem merült fel, az csupán később következett be.
- [16] A védő elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a terhelt felmentését és a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését kérte.

III.

- [17] A Legfőbb Ügyészség BF.1221/2017/1. számú átiratában a védő felülvizsgálati indítványát nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami rendkívüli jogorvoslat kapcsán nem támadható. Nem vizsgálható a jogerős ítéleti tényállás megalapozottsága, továbbá nincs lehetőség a bizonyítási eljárás mikénti lefolytatása, a bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységének és a bűnösség kérdésének vitatására sem. A felülvizsgálati indítvány a bizonyítási indítványok elutasítására hivatkozással valójában a megállapított tényállás megalapozottságát vitatja, tartalmilag annak felderíthetőségét kifogásolva.
- [18] Az irányadó tényállás szerint a terhelt által képviselt Kft. a Fiókteleppel 2008. november 1-jén, az autófinanszírozási Zrt.-vel 2008. szeptember 9-én, a 2. számú Zrt.-vel 2007. december 1-jén, a 3. számú Zrt.-vel 2007. szeptember 4-én kötött hitelkeret-szerződést (tényállás 40-43. pontjai). E cselekményeknél a kft. fizetési képessége, illetve a terhelt fizetési készsége szempontjából nem a hitelkeret-szerződés megkötésének időpontja releváns, hanem az, amikor az egyes, rendszám szerint beazonosított gépjárművek finanszírozására a terhelt a kölcsönt a keretösszeg terhére igénybe vette. A 40-42. pontok esetében a tényállás tartalmazza, hogy a Kft.-t képviselő terheltnek az egyes gépkocsik vételárának finanszírozására lehívott kölcsönök törlesztése nem állt szándékában és arra lehetősége sem volt. A 43. pontban írt tényállás szerint pedig a XXX-000, XXX-000, XXX-000 és XXX-000 forgalmi rendszámú gépkocsikra felvett összegeket a terhelt kérelmére a hitelintézet újrafinanszírozta és az újrafinanszírozás kezdeményezésekor a terhelt tudva, hogy az újrafinanszírozott kölcsönöket már nem lesz képes törleszteni, megtévesztette a 2. számú Zrt.-t. Ezen túlmenően a 2009. január 27-én - amikor a cég már saját vagyonát is elvesztette - az XXX-000 forgalmi rendszámú személygépkocsira úgy kötött a terhelt a Kft. nevében kölcsönszerződést, hogy annak törlesztésére lehetősége sem volt. A terhelt tehát az egyes gépkocsikra vonatkozó (újra)finanszírozási kérelem benyújtásakor tudta, hogy a hitel törlesztésére a Kft. nem lesz képes, arra szándéka sem volt, így teljesítési készsége hiányzott. Ezt támasztja alá, hogy a terhelt - az önszerződés jogával élve - olyan gépkocsikat is finanszírozott ilyen módon, amelyek értékesítésével az ügyfelek a Kft.-t bízták meg. Ezekben az esetekben a terheltnek a keretfinanszírozási szerződés alapján folyósított vételár ügyfelek részére történő kifizetése sem állt szándékában, ezen ügyfelek pedig több esetben elszállították az autókereskedésből a gépkocsit, amely miatt az egyes hitelek biztosítására kikötött vételi jog fedezete is kikerült a terhelt hatóköréből, hiszen azokat már nem tudta a hitelintézet rendelkezésére bocsátani. A terhelt fizetési készségére levont következtetést és e tekintetben a tényállást vitató részében a felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt.

- [19] Nem alapos a felülvizsgálati indítvány a közvetett tettesi minőség megállapítását sérelmező részében sem. A közvetett tettség intézménye a joggyakorlatban 2009. augusztus 9-e előtt is létezett, a hatályos Btk.-hoz fűzött indokolás szerint a „közvetett tettes fogalmát a joggyakorlat alakította ki és évtizedek óta alkalmazza”. A jogalkotó tehát csak meghatározta a már létező jogintézmény fogalmát (Bfv.III.847/2016/7.).
- [20] Az indítványnak a közvetlen értékesítést lebonyolító alkalmazottak tekintetében a megalapozott gyanú fennállására hivatkozása kívül esik a felülvizsgálat körén, mivel a bíróság kizárólag a terhelt büntetőjogi felelősségéről rendelkezett.
- [21] Az eljáró bíróságok feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem vétettek. Erre figyelemmel az ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

IV.

- [22] A védő felülvizsgálati indítványa nem alapos.
- [23] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. A törvényi feltételeknek megfelelő törvényes ok a felülvizsgálatra, ha a bíróság jogerős ítéletében törvénysértően állapítja meg a terhelt büntetőjogi felelősségét [Be. 416. § (1) bekezdés a) pont], vagy törvénysértő büntetést szab ki [Be. 416. § (1) bekezdés b) pont]. A felülvizsgálatot lehetővé tevő eljárási szabálysértéseket pedig a törvény taxatívén sorolja fel [Be. 416. § (1) bekezdés c) és d) pont]. Végül a Be. 416. § (1) bekezdése pedig valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, miszerint felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen van helye.
- [24] A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért a törvényi kereteken kívül eső anyagi vagy eljárásjogi szabálysértések még valóságuk esetén sem vehetők figyelembe.
- [25] A felhozott eljárási okok nem képezik felülvizsgálat tárgyát.
- [26] A Be. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye [Be. 419. § (1) bekezdés, 388. § (2) bekezdés].
- [27] A tényállás irányadósága azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések - így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának - helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.
- [28] Amint az az irányadó tényállásból kitűnik, a cég a banknak, az autótulajdonosok pedig a cégnek voltak az ügyfelei. A cég azzal az indokkal vett fel hitelt, hogy a tulajdonosoknak teljesíteni tudjon, a járművet pedig azért vette át, hogy a bank felé a hitel fedezetéül szolgáljon. Kétségtelen, hogy a cégnek ebben a konstrukcióban egyaránt teljesítenie kellett volna a hitelintézet és az autótulajdonosok felé is. Ugyanakkor a terhelt a bank által folyósított kölcsönből sem fizette ki a járműveket eladó személyeket, ekként az autók átvétele valójában csak ürügy volt a banki hitel megszerzése érdekében. A terhelt meghatározó tudattartalmából az irányadó tényállás egyértelműen azt rögzíti, hogy sem a vételár kifizetése, sem a kölcsön törlesztése nem állt a szándékában. A terhelt fizetési készségére, ekként az elkövetési szándékára a cselekménysorozat egészét vizsgálva lehet következtetni és e tekintetben a tényállást vitató részében a felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt.
- [29] A kifejtettek szerint a felülvizsgálati indítvány a bizonyítékok mérlegelését, annak alapján a

tényállás megállapítását sérelmezte.

- [30] Ez azonban felülvizsgálat tárgya nem lehet, ugyanis a Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a bíróság által jogerősen megállapított tényállás az irányadó, amely sem közvetlenül, sem közvetve, a bizonyítékok mérlegelésén keresztül nem támadható.
- [31] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok mérlegelésére nincs törvényes lehetőség, és a bíróság által megállapított tényállás irányadó, a felvetett jogkérdések, mint így jelen esetben a terhelt bűnösségének kimondása is, kizárólag változatlan tényállás alapján válaszolhatók meg.
- [32] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás alapján az alapügyben eljáró bíróságok a terhelt bűnösségét a büntető anyagi jog sérelme nélkül állapították meg. Rámutat a Kúria, hogy a terhelt közvetett tettesi felelőssége megállapíthatóságának nem akadály, hogy annak jogi meghatározását csak 2009. augusztus 9-i hatállyal iktatta a 2009. évi LXXX. törvény 3. §-a az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdésébe. A törvény miniszteri indokolása is rámutat, hogy a közvetett tettesség fogalmát a joggyakorlat évtizedek óta alkalmazza, annak a törvény általi meghatározását csupán a jogbiztonság és a normavilágosság követelte meg. A terhelt tettesi elkövetői felelősségét azonban a módosítást megelőzően is megalapozta, ha a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását e cselekményért gyermekkor, kóros elmeállapot, kényszer, fenyegetés miatt nem büntethető, vagy tévedésben lévő személy felhasználásával valósította meg.
- [33] A közvetett tettes fogalmát ugyanígy határozza meg a jelenleg hatályos Btk. 13. § (2) bekezdése is. Az irányadó tényállás tartalmazza a közvetett tettességet megalapozó, az alkalmazottak tévedésére alapított tényeket, így az elkövetői minőség megállapítása is törvényes.
- [34] Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek a vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyet, s a megtámadott határozatot a Be. 424. § (1) bekezdés szerinti tanácsulésen, a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

V.

- [35] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul, azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. § (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2018. január 18.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sebe Mária s.k. előadó bíró, Dr. Székely Ákos s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző